

EKONOMIUTSKOTTETS BETÄNKANDE 25/2002 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av kreditinstitutslagen och vissa lagar som har samband med den

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 3 april 2002 en proposition med förslag till lagar om ändring av kreditinstitutslagen och vissa lagar som har samband med den (RP 33/2002 rd) till ekonomiutskottet för beredning.

Lagmotion

I samband med propositionen har riksdagen behandlat en lagmotion med förslag till lag om ändring av kreditinstitutslagen (LM 47/2002 rd — Pekka Kuosmanen /saml m.fl.), som remitterades till utskottet den 23 april 2002.

Utlåtande

I enlighet med riksdagens beslut har grundlagsutskottet lämnat utlåtande (GrUU 24/2002 rd) i ärendet. Utlåtandet ingår som bilaga till betänkandet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- lagstiftningsråd Erkki Sarsa, finansministeriet
- lagstiftningsråd Manne Airaksinen, justitieministeriet
- utskottsråd Jarmo Vuorinen, riksdagens grundlagsutskot
- specialforskare Arttu Juuti, Konkurrensverket
- vice direktör Outi Haunio-Rudanko, Konsumentverket
- avdelningschef Heikki Koskenkylä, Finlands Bank
- chefsjurist Markku Lounatvuori och jurist Tuomo Malin, Finansinspektionen
- verkställande direktör Markus Fogelholm och direktör Erkki Kontkanen, Bankföreningen i Finland
- ombudsman Matti Räisänen, Handels Centralförbund
- förvaltningsdirektör Jukka Salminen, Centralförbundet för handelslagen i Finland CHF
- juridisk direktör Anne Leppälä-Nilsson, Kesko Abp.

Dessutom har utskottet fått ett skriftligt utlåtande av lagstiftningsråd Hanna-Mari Kotivuori.

PROPOSITIONEN OCH MOTIONEN

Propositionen

Kreditinstitutslagens räckvidd föreslås bli utvidgad så att också generell betalningsförmedling

och utgivning av elektroniska pengar betraktas som kreditinstitutsverksamhet enligt lagen. Generell betalningsförmedling och utgivning av

elektroniska pengar är tillåtet för alla kreditinstitut.

Lagen föreslås bli kompletterad med bestämmelser om en ny form av kreditinstitut, ett betalningsförmedlingsföretag, vars verksamhet skall vara begränsad till generell betalningsförmedling och utgivning av elektroniska pengar enligt lagen och med dem nära anknyten verksamhet.

Enligt en ny bestämmelse i lagen skall kreditinstituten med vissa betydande undantag ha ensamrätt att ta emot återbetalbara medel från allmänheten. Enligt hävdvunnen tolkning avser återbetalbara medel all finansiering med främmande kapital och enligt förslaget också mottagande av medel från allmänheten mot utgivning av elektroniska pengar.

I lagen anges närmare vad som avses med betalningsförmedlingsföretag, kreditföretag, generell betalningsförmedling och elektroniska pengar.

Definitionen på insättning föreslås bli ändrad för att mottagande av återbetalbara medel på konton med vissa begränsningar skall vara tillåtet för alla företag i aktiebolags- och andelslagsform. Med insättning avses återbetalbara medel som helt eller delvis ersätts ur insättningsgarantifonden. Av insättningsfondens medel ersätts med vissa lagfästa begränsningar en insättares depositionsbanks fordringar på konton i en depositionsbank eller som är föremål för betalningsförmedling och ännu inte har bokförts på kontona. Depositionsbankerna kommer att ha kvar ensamrätten att ta emot depositionsskyddade medel från allmänheten och att använda ordet insättning i finansieringen.

Rätten för andra företag än kreditinstitut att ta emot återbetalbara medel från allmänheten kommer att utvidgas. Aktiebolag eller andelslag eller, om ett företag av detta slag hör till en företagsgrupp som avses i lagen, alla aktiebolag och andelslag i samma företagsgrupp, får ta emot ett belopp motsvarande högst 3 000 euro på ett kundkonto från en och samma kund. Av kundskyddshänsyn föreslås att på ett datamedium skall få lagras ett belopp motsvarande högst 150 euro i elektroniska pengar.

Aktiebolag eller andelslag skall från allmänheten få ta emot medel som skall återbetalas på

anfordran på kundkonton för medel som bara kan användas för inköp av varor eller tjänster som säljs av aktiebolagen eller andelslagen själva och som får tas ut kontant. Företagen får också ge ut sådana elektroniska pengar som godkänns som betalning bara av företagen själva.

Enligt förslaget skall bestämmelserna om sparkasseverksamhet i lagen om andelslag upphävas. De andelslag som bedriver sparkasseverksamhet skall inom en föreslagen övergångsperiod på tio år antingen bolagisera sin nuvarande sparkasseverksamhet och ansöka om koncession för betalningsförmedlingsföretag eller något annat kreditinstitut som avses i lagen eller, om andelslagen bara erbjuder kundkonton i ett slutet omlopp ansöka om beslut av finansinspektionen om att verksamheten inte kräver koncession. Om medlemsplaceringar bara kan användas för betalning av varor eller tjänster som andelslagen själva säljer och för kontantuttag, får andelslagen fortsätta att ta emot sådana medlemsplaceringar utan koncession eller beslut av Finansinspektionen. Det belopp som tas emot av en och samma kund efter övergångstiden får inte överskrida 3 000 euro. För gradering av lagens effekter skall dock en övre gräns på 6 000 euro per kund tillämpas på medel som skall återbetalas på anfordran efter en övergångstid på fem år.

För de andelslag som nu bedriver sparkasseverksamhet försvinner det lagbestämda kravet på kassareserv helt efter den föreslagna övergångstiden. Dessutom får de fortsätta att ta emot tidsbundna medlemsplaceringar från sina medlemmar.

För att förbättra tillgången till grundläggande banktjänster föreslås i lagen en bestämmelse om att en depositionsbank får vägra att tillhandahålla grundläggande banktjänster bara om det föreligger vägande skäl. Till grundläggande banktjänster hänförs inlåningskonton för sådan allmän betalningsförmedling som en depositionsbank för allmän betalningsförmedling erbjuder på sedvanliga villkor, kontobetalningsinstrument som är nödvändiga för användningen av kontot, som automatkort, bankkort och koder för Internetbanken och betalningsförmedlingstjänster i enlighet med kontovillkoren. Enligt försla-

get skall banken av vägande skäl ha rätt att vägra öppna ett konto. Kunden skall underrättas om orsaken till vägran.

Lagmotionen

I motionen föreslås sådana bestämmelser om kundens rätt till grundläggande banktjänster att en depositionsbank får vägra öppna ett vanligt inlåningskonto och erbjuda kontobetalningsinstrument som är nödvändiga för användningen av kontot eller att åta sig ett uppdrag som gäller betalningsförmedling bara om det finns vägande

skäl för vägran. Kunden skall underrättas om orsaken till vägran.

Med grundläggande banktjänster avses inlåningskonton för sådan allmän betalningsförmedling som en depositionsbank för allmän betalningsförmedling erbjuder på sedvanliga villkor och kontobetalningsinstrument som är nödvändiga för användningen av kontot. Bankerna skall själva kunna bestämma vilka kontobetalningsinstrument som är nödvändiga för de grundläggande banktjänsterna.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Ekonomiutskottet föreslår att lagförslagen i propositionen med undantag av det femte lagförslaget godkänns i sin helhet med de ändringar utskottet gjort i dem. Det femte lagförslaget föreslås bli förkastat, eftersom en lag med motsvarande innehåll redan har satts ikraft utifrån en särskild proposition. Vidare föreslås ett nytt lagförslag om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland, som utskottet har gjort vissa lagstiftningstekniska justeringar i. Förslaget ingår inte i propositionen.

De föreslagna bestämmelserna förbättrar tillgången till banktjänster och gynnar konkurrensen i och med att ett kreditinstitut kan bedriva sin verksamhet också genom ombud och ett aktiebolag eller andelslag får ta emot medel som skall återbetalas på anfordran från allmänheten. Medlen på kundkontona kan användas för betalning av varor eller tjänster som företagen säljer och de kan tas ut kontant. I kreditinstitutslagen benämns sådan verksamhet begränsad kreditinstitutsverksamhet, som får bedrivas utan tillstånd. De föreslagna bestämmelserna förbättrar också den generella betalningsförmedlingen och främjar utgivning av elektroniska pengar.

Enligt ekonomiutskottets åsikt är det mycket viktigt att de företag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet, dvs. tar emot medel

på kundkonton informerar kunderna om att det inte är fråga om insättningar som kan jämföras med bankdepositioner och att medlen på kundkontona saknar lagfäst depositionsbeskydd. På aktiebolag eller andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet tillämpas inte heller bestämmelserna om kundskydd i 10 kap. kreditinstitutslagen. De medel som placerats på kundkonton är förknippade med risker som den som tar emot medel från kunden skall informera kunden om när kontot öppnas.

Myndigheterna bör ge akt på marknadsföringen av kundkonton och hur de medel som tas emot på kundkontona utvecklas och vid behov befatta sig med eventuella missförhållanden. Enligt lagförslaget får högst 3 000 euro tas emot av en och samma kund på ett kundkonto. Det föreslagna beloppet är ett medelvärde för de belopp som framkastats också vid utfrågningen av sakkunniga i ekonomiutskottet.

I 50 a § i kreditinstitutslagen föreskrivs om kundens rätt till grundläggande banktjänster. Nuförtiden behövs grundläggande banktjänster i administreringen av penningrörelser och generell betalningsförmedling och därför måste det finnas särskilda skäl för en depositionsbank att vägra erbjuda sådana tjänster. Ekonomiutskottet har ändrat den föreslagna bestämmelsen i propositionen på så sätt att fysiska kunder garanteras

tillgång till nödvändiga grundläggande banktjänster och kontobetalningsinstrument.

Begränsningarna i 50 a § avser att hindra att det finansiella systemet används för suspekta och eventuellt lagstridiga syften. Banken skall kunna avvisa en kund som inte kan ange något förnuftigt skäl för ett kundförhållande i en finländsk bank. I paragrafen hänvisas också till 95 § i kreditinstitutslagen och lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt. Enligt 95 § skall ett kreditinstitut konstatera sina kunders identitet och känna till arten av kundens affärsverksamhet samt grunderna för att denne använder kreditinstitutets tjänster. Om identifiering av kunder gäller också vad som föreskrivs i lagen om penningtvätt.

Detaljmotivering

1. Lag om ändring av kreditinstitutslagen

2 c §. Utskottet har kompletterat paragrafen med ett nytt 3 mom. som svarar mot 50 § i den gällande lagen. Insättningar får tas emot endast på konton som uppfyller av Finansinspektionen antagna allmänna villkor. Insättningarna ersätts helt eller delvis ur insättningsgarantifonden i enlighet med vad som föreskrivs i lagen.

2 e §. Utskottet har korrigerat en oriktig hänvisning i 2 mom.

25 §. I 3 mom. föreskrivs om bedrivande av affärsverksamhet genom ombud. Grundlagsutskottet anser i sitt utlåtande att bestämmelsen i momentet bör preciseras med tanke på den exakthet och noggranna avgränsning som kan krävas av ett bemyndigande.

Ekonomiutskottet har preciserat bestämmelsen på det sätt som grundlagsutskottet förutsatt.

50 a §. I denna nya paragraf föreskrivs om kundens rätt till grundläggande banktjänster. Utskottet har begränsat 1 mom. såtillvida att rätten till grundläggande banktjänster gäller fysiska personer som lagligen vistas i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Där-

med gäller bestämmelsen till exempel studerande och flyktingar som lagligen vistas i landet. Med dem som vistas i landet avses däremot inte turister. Fysiska personer omfattar också egenföretagare, men dessa bestämmelser gäller inte relationen mellan banken och en juridisk person.

Med hänvisning till grundlagsutskottets utlåtande har ekonomiutskottet lagt till en mening i 1 mom. som preciserar grunderna för vägran. Som grund för vägran anges en orsak som beror av kunden eller att kunden inte kan ange ett verkligt behov av ett kundförhållande. Bestämmelsen avser att hindra att det finansiella systemet utnyttjas för suspekta eller lagstridiga syften.

Paragrafen har kompletterats med ett nytt 3 mom. som klarlägger relationen mellan nya 50 a §, skyldigheten att identifiera kunder i 95 § och lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt.

2. Lag om ändring av lagen om värdepappersföretag

16 b §. I 3 mom. finns en bestämmelse av motsvarande slag som i 25 § 3 mom. i det första lagförslaget. Ekonomiutskottet hänvisar till grundlagsutskottets utlåtande och preciserar bestämmelsen.

4. Lag om upphävande av 21 kap. lagen om andelslag

Lagens rubrik. Utskottet har ändrat lagens rubrik eftersom också andra bestämmelser utöver 21 kap. föreslås bli upphävda och vissa bestämmelser ändrade.

Ingress. Utskottet har ändrat ingressen i motsvarighet till lagändringarna.

16. kap. 13 och 14 §. Utskottet har rättat felen i bestämmelserna.

21 kap. I lagen upphävs i enlighet med propositionen 21 kap. om sparkasseverksamhet.

22 kap. 3—5 §. Eftersom bestämmelserna om sparkasseverksamhet upphävs i lagen upphävs samtidigt också straffbestämmelserna om sparkasseverksamhet.

Ikraftträdelsebestämmelse. Utskottet har gjort ändringar i ikraftträdelsebestämmelsen som beror på att andra bestämmelser upphävs och ändras.

5. Lag om ändring av 24 § lagen om införande av lagen om andelslag

Ekonomiutskottet föreslår att lagförslaget upphävs. Riksdagen har antagit en lag med motsvarande innehåll utifrån en särskild proposition (RP 78/2002 rd — EkUB 13/2002 rd), som trädde i kraft den 1 juli 2002.

7. Lag om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland

Det är fråga om ett nytt lagförslag som inte ingår i propositionen. I lagen har införts en del tekniska korrigeringar som beror på ändringarna i det första lagförslaget.

Ingress. I ingressen nämns i vilka lagrum ändringar har gjorts.

2—4, 8 och 11 §. Hänvisningen till 20 § i kreditinstitutslagen i bestämmelserna har ändrats till en hänvisning till 2 b § i det första lagförslaget eftersom 20 § upphävs och ersätts med nya 2 b §.

9 a §. Hänvisningen till 50 § i kreditinstitutslagen har strukits i paragrafen på grund av ändringen i nämnda paragraf i det första lagförslaget. Samtidigt har markbeloppen i paragrafen ändrats till euro.

Ikraftträdelsebestämmelse. I ikraftträdelsebestämmelsen anges lagens ikraftträdelsestidpunkt.

Lagmotionen

Ekonomiutskottet föreslår att lagförslaget i lagmotionen förkastas. Nya 50 a § i kreditinstitutslagen föreslås bli godkänd utifrån propositionen och ekonomiutskottets förslag.

Förslag till beslut

Med stöd av det ovan anförda föreslår ekonomiutskottet

att det tredje och sjätte lagförslaget godkänns utan ändringar,

att det femte lagförslaget i regeringens proposition förkastas,

att det första, andra och fjärde lagförslaget godkänns med ändringar (Utskottets ändringsförslag),

att ett nytt sjunde lagförslag godkänns (Utskottets nya lagförslag), och

att lagmotion LM 47/2002 rd förkastas.

*Utskottets ändringsförslag***1.****Lag****om ändring av kreditinstitutslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i kreditinstitutslagen av den 30 december 1993 (1607/1993) 7 §, 8 § 1 mom., 20 §, 82 § 4 mom. och 99 §,

av dessa lagrum 20 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1340/1997 och 524/1998 samt 82 § 4 mom. och 99 § sådana de lyder i lag 418/1996,

ändras 1—3 och 13 §, 17 § 1 mom. 5 punkten, 25 och 50 §, 65 j § 1 mom., 68 § 2 mom., 81 a och 98 § samt 101 § 1 mom.,

av dessa lagrum 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1500/2001, 3 § och 68 § 2 mom., sådana de lyder i nämnda lag 45/2002, 13 § sådan den lyder i nämnda lag 1500/2001, 17 § 1 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 949/1996, 50 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 418/1996, 65 j § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag 524/1998, 81 a § sådant den lyder i nämnda lag 1340/1997 och 98 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 577/1998 och nämnda lag 1500/2001, samt

fogas till lagen nya 1 a, 2 a—2 e och 5 c §, till 10 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 570/1996 och i nämnda lag 524/1998, ett nytt 5 mom., till lagen en ny 14 § i stället för den 14 § som upphävts genom nämnda lag 1500/2001, till 17 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lag 949/1996 en ny 6 punkt, till lagen nya 50 a och 66 a §, till 68 §, sådan den lyder i nämnda lagar 1340/1997 och 45/2002, ett nytt 2 mom., varvid det ändrade 2 mom. blir 3 mom. och till lagen nya 78 d och 87 a §, som följer:

1, 1 a, 2, 2 a och 2 b §
(Som i RP)

2 c §

Insättning

(1 och 2 mom. som i RP)

Insättningar får tas emot endast på konton som uppfyller av Finansinspektionen antagna allmänna villkor. (Ny)

2 d §
(Som i RP)

2 e §

Betalningsförmedlingsföretag

(1 mom. som i RP)

Betalningsförmedlingsföretag får bedriva affärsverksamhet som avses i 2 b § 2 mom. 1, 2, 5, 6 och 8 punkten och därtill ansluten affärsverksamhet med undantag av mottagande av insättningar från allmänheten. Betalningsförmedlingsföretag får inte heller från allmänheten ta emot andra medel som skall återbetalas på anfordran annat än i samband med generell betalningsförmedling och utgivning av elektroniska pengar. Betalningsförmedlingsföretag får inte bevilja kredit.

(3—5 mom. som i RP)

3, 5 c, 10, 13, 14 och 17 §
(Som i RP)

25 §

Förrättningsställe och anlåtande av ombud

(1 och 2 mom. som i RP)

Ett kreditinstitut som har för avsikt att bedriva affärsverksamhet genom ett ombud som inte hör till samma konsolideringsgrupp eller i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) avsedda sammanslutning som kreditinstitutet skall anmäla detta till Finansinspektionen innan verksamheten överförs till ombudet. *Anmälan behövs inte om kreditinstitutet endast i obetydlig omfattning bedriver affärsverksamhet genom ombud. Betydande förändringar i avtalsförhållandet mellan kreditinstitutet och ombudet skall anmälas till Finansinspektionen.* Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om innehållet i anmälan samt om när den affärsverksamhet som bedrivs genom ombud kan anses vara (*utesl.*) ringa (*utesl.*). (*Utesl.*)

50 §
(Som i RP)

50 a §

Kunders rätt till grundläggande banktjänster

En depositionsbank får vägra att öppna ett vanligt inlåningskonto och att bevilja en produkt som är avsedd för användningen av ett sådant konto eller vägra att sköta ett uppdrag som avser betalningsförmedling *för en fysisk person som lagligen vistas i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet* endast om det föreligger vägande skäl för vägran. *Vägran skall ha samband med kunden eller kundens tidigare beteende eller att det inte finns något verkligt behov av ett kundförhållande.* Kunden skall underrättas om orsaken till vägran.

Denna paragraf tillämpas inte om något annat följer av 95 § eller lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998). (Nytt)

65 j, 66 a, 68, 78 d, 81 a, 87 a, 98 och 101 §
(Som i RP)

Ikraftträdelsebestämmelsen
(Som i RP)

2.

Lag**om ändring av lagen om värdepappersföretag**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 juli 1996 om värdepappersföretag (579/1996) 13 och 16 §, 29 § 2 mom., 38 § 1 mom., 39 § 1 mom. och 40 § 1 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 13 § delvis ändrad i lag 49/1999, 16 § delvis ändrad i lag 801/2000, 29 § 2 mom. i lag 48/2002 samt 38 § 1 mom., 39 § 1 mom. och 40 § 1 mom. i lag 518/1998, samt

fogas till lagen en ny 16 b §, till 29 §, sådan den lyder i lag 1347/1997 och i nämnda lag 48/2002, ett nytt 2 mom., varvid det ändrade 2 mom. blir 3 mom., samt till 40 §, sådan den lyder i nämnda lag 518/1998, ett nytt 6 mom., som följer:

13 och 16 §
(Som i RP)

16 b §

Förrättningsställe och anlåtande av ombud

(1 och 2 mom. som i RP)

Ett värdepappersföretag som har för avsikt att bedriva affärsverksamhet genom ett ombud som inte hör till samma konsolideringsgrupp eller i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) avsedda sammanlutning som värdepappersföretaget skall anmäla detta till Finansinspektionen innan verksamheten överförs till ombudet. *Anmälan behövs inte om kreditinstitutet endast i obetydlig omfattning bedriver affärsverksamhet genom ombud. Betydande förändringar i avtalsförhållandet mellan kreditinstitutet och ombudet skall an-*

mälas till Finansinspektionen. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om innehållet i anmälan samt om när den affärsverksamhet som bedrivs genom ombud kan anses vara (utesl.) ringa (utesl.). (Utesl.)

29, 38, 39 och 40 §
(Som i RP)

Ikraftträdelsebestämmelsen
(Som i RP)

4.

Lag

om ändring av lagen om andelslag

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 28 december 2001 om andelslag (1488/2001) 21 kap. och 22 kap. 3—5 §, samt ändras 16 kap. 13 § 5 mom. och 14 § 1 mom. som följer:

16 kap.

Fusion

13 §

Kungörelse på borgenärerna

invänt mot ansökan enligt 13 § och om borgenären och andelslaget tillsammans ber om uppskov inom en månad av den utsatta dagen eller om andelslaget senast på nämnda dag visar att det har anhängiggjort en talan för att få fastställt att borgenären har fått betalning eller betryggande säkerhet för sin fordran.

Registermyndigheten skall behandla ansökan utan dröjsmål *efter den utsatta dagen, om invändning inte har gjorts mot ansökan, och annars utan dröjsmål en månad efter den utsatta dagen, om behandlingen inte har skjutits upp med stöd av 14 §.*

14 §

Borgenärs invändning samt behandlingen av ansökan

Registermyndigheten skall skjuta upp behandlingen av en ansökan om en borgenär *har*

Denna lag träder i kraft den 20 .

Utan hinder av vad som beskrivs i kreditinstitutslagen (1607/1993) tillämpas på sparkasseverksamhet bestämmelser i 21 kap. och 22 kap. 3—5 § lagen om andelslag med de begränsningar som föreskrivs i 3 mom. tio år efter det att denna lag trätt i kraft.

Det sammanlagda beloppet av sådana medlemsplaceringar, som har mottagits av en och samma medlem och som skall återbetalas på anfordran, får inte överstiga 6 000 euro efter 31.12.2007. *På den som tar emot medlemsplace-*

ringar i strid med detta moment tillämpas 22 (4 mom. som i RP)
kap. 3 § 1 mom. lagen om andelslag.

Utskottets nya lagförslag

7.

Lag

om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 30 december 1993 om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) 2 § 2 punkten, 3 §, ingressen i 4 § 1 mom. och 2 mom., 8 § 1 mom., 9 a § 1 mom. och 11 § 1 mom.,

av dessa lagrum sådana de lyder, 2 § 2 punkten samt 4 § 1 och 2 mom. i lag 571/1996 och 9 a § 1 mom. i lag 1230/1997, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) *finansiellt institut* sådana andra sammanlutningar än kreditinstitut, som i sin huvudsakliga affärsverksamhet tillhandahåller tjänster som avses i 2 b § 2 mom. 3—11 punkten kreditinstitutslagen eller förvärvar ägarandelar,

2 kap.

Rätt till etablering från en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

3 §

Etableringsrätt för kreditinstitut

Ett kreditinstitut som har fått koncession i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får inrätta en filial eller annars i Finland tillhandahålla sådana i 2 b § kreditinstitutslagen (1607/1993) avsedda tjänster som ingår i dess koncession.

4 §

Etableringsrätt för finansiella institut

Ett finansiellt institut med hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan inrätta filialer eller annars i Finland

tillhandahålla sådana tjänster som avses i 2 b § 2 mom. 3—11 punkten kreditinstitutslagen, om

— — — — —
 Ett finansiellt institut i vilket ett finansiellt institut som uppfyller de i 1 mom. angivna förutsättningarna ensamt eller tillsammans med motsvarande finansiella institut eller tillsammans med sådana kreditinstitut som avses i 3 § innehar minst 90 procent av den rösträtt som aktierna medför och i fråga om vilket också de övriga i 1 mom. 2—6 punkten angivna förutsättningarna uppfylls, kan inrätta en filial i Finland eller annars i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 2 b § 2 mom. 3—11 punkten kreditinstitutslagen.

3 kap.

Rätt till etablering från en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

8 §

Etableringsrätt

Ett kreditinstitut som har fått koncession i någon annan stat än en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, som är föremål för tillräcklig offentlig tillsyn och vars verksamhet inte väsentligt avviker från den verksamhet som är tillåten för ett finskt kreditinstitut får från en filial som inrättats i Finland tillhandahålla sådana i 2 b § kreditinstitutslagen avsedda tjänster som omfattas av dess koncession.

9 a §

Ersättningskyldighet

Tillgångarna i insättningsgarantifonden kan, i fråga om ett utländskt kreditinstitut som avses i 9 § och som försatts i likvidation eller konkurs, användas endast för betalning av sådana i 65 j och 65 k § kreditinstitutslagen avsedda fordringar tillhörande deponenterna som finns på konton (*utesl.*) som bjuds ut till allmänheten av en filial som är belägen i Finland och är medlem av insättningsgarantifonden, förutsatt att de inte kan betalas med tillgångarna i det kreditinstitut som befinner sig i likvidation eller med konkursboets medel, dock per deponent högst den andel av fordringarna som inte överstiger 25 000 euro. Fordringarna kan betalas redan under tiden för konkursen eller likvidationen. Utan hinder av vad som ovan i detta moment bestäms om ersättningens maximibelopp, ersätts sådana medel som avses i 65 j § 3 mom. kreditinstitutslagen till sitt fulla belopp. Fordringarna betalas till deponenterna i euro.

11 §

Öppnande av representation och dess verksamhet

Innan ett kreditinstitut får öppna en representation i Finland skall den underrätta Finansinspektionen om saken. Representationen får inte idka verksamhet som avses i 2 b § kreditinstitutslagen.

— — — — —
 Denna lag träder i kraft den 200 .

Förslag till beslut

EkUB 25/2002 rd — RP 33/2002 rd

Helsingfors den 27 november 2002

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Leena Luhtanen /sd
vordf. Mari Kiviniemi /cent
medl. Susanna Huovinen /sd
Mikko Immonen /vänst
Reijo Kallio /sd
Marja-Leena Kemppainen /kd
Pekka Kuosmanen /saml

Mika Lintilä /cent
Olli Nepponen /saml
Antti Rantakangas /cent
Ola Rosendahl /sv
Juhani Sjöblom /saml
ers. Veijo Puhjo /vänst.

Sekreterare var

utskottsråd Eelis Roikonen.

